Ч. 291. Неділя 12 січня 1908 (30 грудня 1907). Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

За кілька днів розпочинаємо **вісімнайцятий** рік нашого видавництва. Не потребуємо тут вказувати на то, яку прислугу робить „Народна Часопись" нашій суспільности. Наші труди і змаганя говорять самі про себе а наша читаюча публика уміла їх оцінити. Скажемо длятого коротко, що як доси так і на дальше будемо старати ся нести сьвітло правди і науки в як найширші круги нашої суспільности та повідомляти єї о всім, що діє ся в сьвіті. На добір повістий і научних материялів будемо класти найбільшу вагу а вже з Новим Роком розпічнемо печатати гарну повість славного і добре нашим читателям звістного анґлійского писателя Конана Дойле.

Звертаємо при сім увагу, що передплату з провінциї треба слати просто до нашої Адміністрациї у Львові ул. Чарнецкого ч. 12. Передплата з почтовою пересилкою виносить:

на цілий рік . . 10 К 80 с
„ пів року . . 5 „ 40 „
„ чверть року . 2 „ 70 „
„ місячно . . . — „ 90 „
Поодиноке число 6 сотиків.

Львівскі передплатники можуть передплачувати „Народ. Часоп." в Аґентиї дневників, пасаж Гавсмана ч. 9 і там собі єї відбирати. Передплата у Львові і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік . . 4 К 80 с
„ пів року . . 2 „ 40 „
„ чверть року . 1 „ 20 „
місячно . . . . — „ 40 „
Поодиноке число 2 сотики.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Франция і Ішпанія. — Подорож ішпаньского короля до Мехика.

„Ceske Slovo" доносить, що з огляду на неясну ситуацию парляментарну відбули ся вчера в Празї збори членів парляментарної комісиї ческого клюбу в присутности ческого міністра Пращка і радили о проекті конференциї ческо-німецкої угоди та о тактиці клюбу на найблизший час. — Відбула ся також краєва конференция народних ческих социялістів, на котрій обговорювано проєкт угодової проґрами правительства та ухвалено виступити рішучо против тої акциї. Ухвалена резолюция заявляє, що клюб не допустить в ніякий спосіб до угодових переговорів в соймі ческім, доки сойм не буде вибраний загальним правом голосованя, а коли би мимо того був намір неперти угоду, то клюб відповість на то обструкциєю.

Гостину француского міністра справ заграничних Пішона в Мадридї уважають там загально яко довершенє довголїтних переговорів між Францією а Ішпанією, котрі то переговори довели при помочи Анґлії до француско-

ФАБРИКАНТ МОТИЛЇВ.

(З польского — Альфреда Висоцкого).

(Конець).

В тій самій хвили перелетів над нами великий, білий мотиль білюх капустняк і сів недалеко на траві.

Старому засьвітили ся очи.

— Чудесний оказ — шепнув — закрадаючи ся по добичу.

Сітка замиготїла лиш в сонци, а вже мотиль тріпотав ся в єї середині. Нільс Яппе — бо так представив ся мій новий знакомий — добув єго остаточно, пробив шпилькою і умістив в коробці. Я заглянув до середини. Були там два чи три ряди тих самих мотилів, розпятих шпильками на короткій підкладцї.

— Алеж то самі білюхи капустняки — замітив я — найзвичайнїйші капустняки, без ніякої вартости.

Старий усьміхнув ся, милосердячись надо мною.

— Говориш на вітер, чужинче! Ходи зі мною, а пересьвідчу тебе, що помиляєш ся.

— Але мушу заждати на послідну лодку.

— Єнса?

— Так.

— Вже давно вернула. Обплила лиш Скобаґ з тамтої сторони.

Я з тиха закляв по польски. Старий нащурив уши.

— Як ти сказав?

— Пся...

— А! — здивував ся. — Отже ти Поляк. Казали, що ти Росиянин. Знав я, знав добре одного з твоїх земляків. Шаціньский називав ся. То був правдивий герой. Близни мав на плечах, як загони. Ми нераз ловили мотилї. Добрі то були часи. За косатця ластівця плачено пять і десять корон... Але менша з тим. Ходім!

Ми минули луку, звертаючи ід берегови моря. Дорога вела гладкими хребтами базальтових скал, о котрі розбивали ся филї, викидаючи в гору сніжну, мигаючу піну. Старий перескакував з каміня на камінь, лопотячи голосно деревляними черевиками і часто пропадав мені з очий, зникаючи в глубинах щілин, які треба було обходити.

Вкінци дійшли ми до цїли, стаючи над заливом, окруженим довкола деревами. Ще кілька кроків в гору і ми побачили під нашими ногами маленький, червоною черепицею критий домок з огородом, що з далека виглядав мов взірчастий килим, тілько було в нїм цвитучих кущів і цьвітів.

В скалї вирубані ступнї завели нас вскорі до „фабрики".

На нашу стрічу вийшла вікова вже женщина і відобрала від Нільса коробку і сітку.

— Добра нинї була ловля — засьміяв ся старий — чотирнацять білюхів і два мінники! Найдальше за два тижднї вишлю вже перший транспорт — то кажучи отворив двері дому і увів мене до середини.

Перша комната була видко робітнею. При вікнї стояв столик, заложений фляшочками і слоїками. На маленьких мисочках розложені фарби і мікроскопійні пензлики, а на картинах ждали на свою чергу розпяті мотилї. Одні мали ще крила білі, на инших виднїли вже слїди розпочатої роботи. Найбільший, мінник, сушив на сонци мальовані випустки і смужки, які надавали єму вигляд величавого оказу косатця ластівця.

Старий оглядав єго печаливо.

— За кілька днів буде готовий — сказав, обертаючи ся до мене. Пишуть з Парижа, пишуть з Берлина що року: пришли тузин косатців ластівців, два тузини канчатців жалобців, а тілько а тілько підсрібників жемчужників.

....Звідкиж брати, коли їх чим раз менше. Самі не прилетять впрочім до Скобаґ. Їздити за ними треба, часом аж на сушу. А тут нема сили і гроша. Отже я попав на добру гадку. Малювало ся колись несогірше акварелю на білім папері, малює ся тепер на крилцях білих мотилів. Спершу були трудности. Я не міг дібрати красок і фарб, також тріскали заправлювані білком крильця. Аж по кількох лїтах дійшов я в тій штуці до звершенности. Цьвіти — розумієш — цьвіти відкрили передомною свою тайну. Пил їх дає ті краски так сильні, на око яркі, а однако так делїкатні і легкі. Впрочім поглянь на огород! Лелії як полумінь, ґльоксинії, скабіози, петунії, портуляки і пелярґонії, ті всї кущі і цьвіти, плекані женою, суть вла-

іспаньского порозуміня. По конференциї з королем Альфонсом, мінїстер Пішон возьме участь в двірскім бенкетї; анґлїйский амбасадор видасть рівнож бенкет в честь Пішона. — Іспаньска праса, котра доси дуже остро виступала против предложеня Франциї, аби в марокканьскій виправі брали участь і анґлїйскі войска, пише тепер в дуже заклопотаний спосіб. Подїї вказують на то, що треба вести дальші воєнні операциї і що Іспанія мусить також взяти в них участь. Іспаньскі войскові часописи доносять о мобілїзациї 6000 войска в Андалюзиї, а відділ той має вже стояти готовий до дороги до Марокка.

Гостина мінїстра Пішона в Мадридї живо займає увагу полїтичного сьвіта. Яко безпосередну єї причину справедливо увзжають загально порозуміне в справі марокконьскій. Однако поза тим криє ся, після приватних донесень з Парижа, дальша цїль і важнїйша, бо розширене анґлїйско-французско-іспаньского союза на Америку. Заповідає ся то розширене, після гадки полїтичних кругів, тою обставиною, що в часї побуту п. Пішона в Мадридї розійшла ся поголоска о наміреній подорожи іспаньского короля до Мехика. Король Альфонс має стати в Мехику яко представитель анґлїйско-французско-іспаньского союза, котрий ставить собі цїлию, аби з романьскої полудневої Америки сотворити противвагу могучости Сполучених Держав північної Америки. В полудневій Америцї почуте романьскої спільности безнастанно росте і кріпшає, економічні відносини розвиваютя ся чим раз енерґічнїйше, а особливо дасть ся то сказати о Мехику. З цїлим напруженєм працює ся над покінченєм будови панамского каналу, а коли то дїло буде дїйстно довершене, витворить ся цїлком нове положене. Під взглядом економічним і войсковим панамский канал опинить ся в руках Сполучених Держав. Контроля держав дасть ся перевести що найбільше за посередництвом Мехика. Отже анґлїйско-французско-іспаньский союз має далекосягаючі цїли, коли заздалегідь запобігає о приязнь Мехика. У вашинґтоньских правительственних кругах викликала та вість дуже немиле зчудоване, хоч вже давно підозрівано Анґлїю, що она схоче з часом загнїздити ся з своїми впливами під боком Унїї. Длятого то в Америцї думають тепер о союзї з Нїмеччиною, а щоби забезпечити ся перед Японїєю, також о союзї з Хінами. І вже тепер приповідає нїмецка праса, що супротив ворожому союзови Анґлїї, Франциї, Японїї і Іспанїї утворить ся в найблизшій будуччинї союз Нїмеччини, Сполучених Держав і Хіни.

Новинки.

Львів, дня 11-го січня 1908.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер рільництва іменував в етатї урядників рахункових дирекциї лїсів і домен державних: радника рахункового Альб. Льгоцкого старшим радником рахунк., Стеф. Славца офиціялом рахунк., а практиканта рахунк. Апол. Чеслява Пекосїньского асистентом рахунковим. — П. Мінїстер рільництва іменував в етатї урядників правничо-адмінїстрацийних дирекциї лїсів і домен державних провізоричного концилїста адмінїстрацийного, Алекс. Танчука, концилїстом адмінїстрацийним. — П. Мінїстер торговлї іменував укінченого ученика школи реальної Ант. Зайдля практикантом рахунковим в Дирекциї почт і телеграфів у Львові. — П. Намістник покликав старосту дра Ів. Вайґарта у Львові на члена гал. краєв. комісиї рентових осель, а секретаря Намістництва і місцевого комісаря аґрарного, Людв. Баспаріґого у Львові на єго заступника. — П. Намістник переніс практиканта концептового Намістництва Едм. Райса в Самборі до Старого Самбора.

— **До всеї рускої суспільности** відзиваєсь отсим видїл „Рускої ремісничої і промислової бурси“ у Львові, котра зі всїх інституций народних може найгірше боре ся з недобором. Мимо апелю до всеї рускої суспільности, мимо розісланя звітів з чеками за рік 1906, ледве кошти накладу вернулись, а на внесені петициї до всїх повітових рад в сїм роцї ледви 10 повітових рад прислали нам субвенциї. Удержане нашої бурси при теперішній дорожнї і тяжкій зимі коштує поверх 1.200 корон місячно, а ми знаходимось тепер в положеню, що нашим сиротам питомцям не маємо що дати їсти. Відзиваємось проте до Вас, земляки, поможіть нам хоть би найдрібнїйшими лептами та ріжного рода жертвами підперти наші змаганя, а жертви, які вплинуть на річ нашої бурси, вернуть ся колись сторицею нашому народови.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** у Львові подає до відомости що слїдує: З днем 1 січня 1908 зміняє ся дотеперішню назву стациї Товмач-Палагичі на Палагичі, а Товмач місто на Товмач. — Від 1 січня 1908 буде ся уживати до перевозу осіб на зелїзници льокальній Поверіта-Фундуль-Молдові на Буковинї крім поїздів мішаних ч. 3172 і 3173 переходячих лиш кождого втірка, четверга і соботи, ще і інших поїздів товарових.

— **Дрібні вісти.** Товариство української молодежи „Громада“ в Тернополи устроює дня 14 с. м. в сали міщаньского брацтва аматорску виставу „За Батька“ Б. Ґрінченка. — Товариство технїків „Основа“ у Львові устроює дня 6 лютого с. р. великі вечерницї з танцями в сали „Народного Дому“. — Вчера в полудне арештовано вломника Стан. Борковского, підозрілого о влом до складу Бухвальда при ул. Краківскій ч. 3 і о участь в кількох инших вломах. — Андрієви Тузякови з Рісни рускої вкрадено з воза кіш з тютюном і папіросами вартости 40 К. — Невислїджений доси злодій вломив ся вчера до помешканя дозорця дому Мих. Ваврoвича, при ул. Домінїканьскій ч. 3 і вкрав єму 2 вінчальні обручки, 2 золоті перстенї, пару золотих і срібних ковтків, дамский чорний годинник оксидований і зимове пальто.

— **З житя Руснів в Бразилїї.** Виходяча в Куритиба „Зоря“ доносить: Парохом в Ріо Кляро по бл. п. о. Роздільскім має стати Василиянин о. Сімків. — В Ріо Азуль заложено читальню „Просьвіти“. — В Ріо Кляро наші люди взяли ся до шовкiвництва. Вас. Козлянський і Мик. Михайлишин в першім роцї дістали около 20 кльгр. шовку. — Читальня „Просьвіти“ в Куритибі закладає руску школу. — П. Ст. Петрицкий з причини виїзду до Галичини продає свою аптику на Люценї за 6.000 К. Аптика має давати річного доходу около 2.000 мільрейсів, а друге тілько лїкарска практика. Хто би з руских фармацевтів або лїкарів хотів купити сю аптику, зволить зголосити ся до п. Петрицкого, Curityba, rua Conselheiro Barradas No 194. Parana, Brazil.

— **Конкурси стипендийні.** Головний Видїл Тов. „Просьвіти“ у Львові розписує отсим конкурс на слїдуючі одноразові запомоги стипендийні на рік 1908: 1) На 1 запомогу з фонду стипендийного ім. Тараса Шевченка в квотї 200 К. О сю запомогу можуть убігати ся перед всїм убогі талановиті лїтерати і артисти рускої народности, як також убога талановита молодїж рускої народности, що по укінченю шкіл висших віддає ся специяльним студиям науковим. — 2) На 1 запомогу з фонду стипендийного ім. Теодора Качали в квотї 240 К, призначену для сина селянина господаря рускої народности, ученика шкіл середних або студента унїверситету з цензурами в сьвідоцтві переважно відзначаючими, взглядно добрими кольоквіями. — 3) На 10 запомог з фонду стипендийного ім. Станислава Новосада по 240 К, призначених для учениць шкіл середних. [При запомогах під 3) і 4) мають першеньство сироти по руских сьвященьиках]. — 5) на 5 запомог з фонду запомогового ім. Михайла Спожарского по 180 К призначених для убогих ученниках кляс ґімназияльних, синів руских сьвящеників з Галичини і Буковини. — 6) на 2 запомоги з фонду стипендийного ім. Ольги з Гузарів Левицкої, по 24 К для учеників VII. або VIII. кляси рускої львівскої ґімназиї, що суть: а) обідними сиротами, б) відбивали доси науку безперервно в однїй з руских ґімназий в Галичинї, в) з рускої мови мають поступ дуже добрий та віддають ся науці сеї мови з замилуванем (що має посьвідчати дотичний учитель).

Подання о надане повисших запомог стипендийних, заосмотрені в сьвідоцтво убожества і сьвідоцтва шкільні, належить вносити до Головного Видїлу Товариства „Просьвіти“ у Львові (Ринок ч. 10) до 15 лютого 1908.

— **Огнї.** Дня 31. грудня вибух огонь в помешканю ґр. Стефана Коморовского, властителя більшої посїлости в Сокерчичах, самбірского повіта і наробив шкоди на 14.000 К. Дім був обезпечений на 18.000 К. Причиною огню було лихе уложене рур коминових. — Дня 27. грудня около пів до 10 год. вибух огонь в горальни А. Федербуша в Рудї журавецкій равского повіта і знищив цїле внутрішне

стиво моєю робітнею. Без неї не мав би нї одного з тих чудових мотилів, які тут бачиш на стїнї.

— Диви ся! — горячив ся старий. — Отже найрідший оказ Vanessy gammy, а то єго три копії. Возьми люпу до руки! Чи добачиш хоч би найменшу ріжницю між первовзором а фальсифікатами? О — тут — бачиш! Я мусїв наліпити дві випустки, вирізані з мінника, без котрих той оказ був би зовсїм безвартістний!

— Однако в який спосіб дійшов ти, Яппе, до такої звершенности — спитав я з ростучим зацікавленєм, яке будив в менї той старець і незвичайний вид єго робітнї. Глядячи на моделї мальовані з незвичайною точностию, а подібні до японьских деревoритів, на ті архитвори тайної штуки, побачив я в їх творци артиста, котрого саморідний талант розкрив тайни природи і зробив з них вправдї ремесло, але ремесло повне символичної майже поезиї і краси.

Яппе мабуть не чув питаня. Я повторив єго ще раз.

— Ого! Ти цікавий? Атже менї говорено, що ти дневникар, а то небезпечний нарід. Усьміхаєсь тобі фейлєтоник о — фабриканті мотилів. — Нїчо з того, брате! Тайни моєї не виявлю. Ти рознїс би єї по сьвітї а хоч не знаю, чи увірять в неї, то однако я міг би стратити котрого з моїх клїєнтів.

— Отже они не здогадують ся нїчого?

— Як хто. Приватні збирачі, а тих по сьвітї найбільше, суть моїми постійними відбирателями. Учені наші і французскі дають ся також вивести в поле, найбільша лиш біда з Нїмцями, бо хоч і звідтам одержую богато замовлень, то однако платять, драби, о половину менше від инших.

В часї нашої розмови сонце дійшло вже до заливу, перетоплюючи єї голубу шибу на жаріючий блеск золота.

Крізь отверті вікна комнати сплинула струя осліпляючого сьвітла, мінячи ся в ріжноцьвітних крилах мотилів, котрі набирали краски і житя... Сказав би хто, що рій найкрасших „птиць“ лїтає і обсїв стїни і столи...

Яппе поглянув на годинник.

— Час до роботи — сказав — вже наближає ся полудне...

І увійшовши поміж грядки пахучих в сонїшнім жарі цьвітів, заходив ся серед них запопадливо і довго так, що я ще здалека бачив ту стать, котра на все остала менї в памяти.

В Скобаґ перебув я ще не одну ніч на лавцї Гяльмаря, доки старий не подужав.

Море гасло менї в очах. Блїдо-сріблисті відблески зорі ясніли чим раз скорше на єго филях, котрі пересякали тїнию наближаючої ся осени.

А в одну з таких ночий о завмираючій красї норвежского лїта побачив я послїдний раз Нільса Яппе. Плив він лодкою Єнса з готовим вже транспортом своїх мотилів до Осґарштранд. І я почув тодї далекий, охриплий єго голос: Бувай здоров, приятелю! Длятого то сказав я вам, що був колись — приятелем фабриканта мотилів.

уряджене, наробивши шкоди на 24.000 кор., котра була на 30.000 обезпечена. Причина огню незвістна.

— **Вломника Ґольдшміда,** що обікрав войскову касу у віденьскім арсеналї, приставлено дня 7 с. м. з Травнзе в Баварії до Зальцбурґа. Єго вели два баварскі жандарми і він був скований разом з якимсь другим баварским арештантом. На двірци відобрав єго фельдвебель з доповняючої команди ч. 59 і повів до касарнї. Ґольдшмід по дорозї усьміхав ся до осіб, котрі знали єго ще з часу єго служби в Зальцбурзї; але прикре враженє зробило на него, коли в патрулї, котра мала єго ескортувати, знаходив ся також і той підофіцир, котрий устроював для него пращальний вечерок, коли він свого часу відходив із Зальцбурґа. Перед арештом, в котрім Ґольдшміда уміщено, була уставлена подвійна варта. Того самого дня вечером відставлено єго під ескортою чотирох вояків на дворець, де вже зібрала ся була величезна товпа людий. Тимчасом арештанта вивели з касарнї задними дверми і повели не просто на дворець, але до ваґона, що стояв подальше від двірця на окремих шинах і там єго замкнули а відтак причепили віз до поїзду особового відходячого до Відня. Ґольдшмідови сковали перед тим руки і ноги. Перед вимаршом на дворець вояки, що єго ескортували, дістали острі набої і в єго очах набили ними карабіни. На другий день досьвіта о 6 год. станув Ґольдшмід у Відни.

Ґольдшмід, коли єго по арештованю в баварскім містї Фрайзінґ випитувано про єго попереднє житє, розповів, що коли був ще заступником провіянтового офіцира, спроневірив 600 кор. і втік з войска. До того довела єго тота обставина, що він обнявши у вересни минувшого року офіцерску менажу, застав в ній недобір і старав ся єго покрити; але то єму не удавало ся і недобір ставав щораз більший. Аж ось одного разу виграв він на перегонах 600 кор. і ужив тих гроший на покрите дефіциту. Але тепер брала єго чимраз більше охота грати і в короткім часї наробив він довгу на 2000 кор. Тодї спроневірив він войскові гроші і дня 13 вересня втік з войска. Він поїхав до Монахова, Штутґарда а відтак і до Парижа а стративши гроші вернув він до Мангайму, де єго як волоцюгу замкнули до арешту. З Мангайму відставили єго за Рен і він пішов до Франкфурта, де він зголосив ся до тамошного австро-угорского консуля і признав ся, що зде фравдував 600 кор. та втік з войска та просив, щоби єму дали гроші, на дорогу а він сам ставить ся перед судом. Гроший єму не дали і він пішов пішки до Інсбрука. Тут майор і другі офіцири дуже зле з ним обходили ся і тодї то постановив він зробити властям войсковим збитка, що й виконав вломом до каси в арсеналї.

— **Пригода двох Мошків.** Жовківским гостинцем їхав селянин Петро Семчишин з Ременова. Перед жовківскою рогачкою присїв ся на віз Мошко Табвелес з курми. То побачив Мошко Шорнштайн, котрий ніс дерев'яну скринку зі скелками, а що єму за тяжко було нести, поклав її на віз і сам сїв на скринку мимо того, що Семчишин не хотїв єго вести. За свою упертість мусїв Мошко небавком добре відпокутувати. Тонкі дошки скринки не могли удержати грубого Мошка і заломили ся; він впав з воза на землю а скринка зі скелками на него і покалїчила єго в голову. З болю а може ще більше з перестраху грубий Мошко аж зімлїв. Але рівночасно перепудили ся курки другого Мошка, наробили крику а пригадавши собі, що мають крила, ужили їх до помочи та полетїли на сусїдні дахи. На місци тої неаби якої катастрофи зробило ся зараз величезне збіговиско і аж здержано рух трамваїв а люди ще й насьміяли ся до розпуку з обох Мошків, котрим лучила ся така пригода.

Штука, наука і лїтература.

— **Ілюстрований народний календар товариства „Просьвіти“** на рік перестуцний 1908. Редагував Ярослав Весоловский.

Сегорічний календар Тов. „Просьвіти“ відбіг як що до величини формату і зверхного вигляду так і що до змісту досить значно від донедавного шаблону сего видавництва а редакция завдала собі не мало труду й заходу, щоби календар сей — книжка, котра після нашого погляду повинна у видавництвах, призначених для просьвіти народу, займати найперше місце — відповідав як найліпше своїй цїли. Та й треба признати, що редакциї в значній части удало ся то осягнути.

Зараз в самім календариюмі стрічаємо деякі зміни, що промавляють в користь календаря. Збільшений формат позволив не лиш додати до кождого дня всхід і захід сонця і місяця, але ще й астрономічні замітки о планетах і важнїйші події історичні та господарскі замітки, а при тім лишило ся ще досить білого місця на записки. Любителї і поклонники славяньскої ідеї знайдуть в календариюмі ще й славяньскі імена а в користь укладу календариюма треба ще й то записати, що жидівскі сьвята додано до кождого місяця а не, як доси бувало, на кінци календариюма.

Часть інформацийна єсть старанно оброблена. Однак такі табелї як „Порівнююча табеля часу“ і „Порівнююча таблиця степенів теплоти“ суть для наших відносин зовсім не придатні і можна їх було пропустити. Так само за баляст в календари треба уважати виказ важнїйших торгів і ярмарків і „Тарифу консумцийного податку з додатками для міста Львова“. Ми переконані, що нїхто з доохрестних селян везучи н. пр. безрогу на продаж до Львова, не буде інформувати ся з календаря, кілько прийде ся єму заплатити, бо се визначать єму аж на рогачці. А так само нїхто н. пр. в Куликові і єго охрестности не буде інформувати ся з календаря, коли там торг або ярмарок, бо то всї там добре з практики знають. Зато дуже цїнний і важний матеріял інформацийний подає календар „Просьвіти“ що до руских товариств.

На лїтературну часть зложило ся богато авторів і она представляє дуже ріжнородний, по части дуже інтересний і поучаючий матеріял, в виду котрого річи проблематичної вартости никнуть. Хто знає, як трудно такий матеріял у нас зібрати, той признасть, що редакция потрудила ся не мало та й не подивує, що не підобрала всего матеріялу як слїд та що тут попались деякі річи не конче для календаря пригожі. Се однак не обнижає загальної вартости книжки. Відповідно до змісту підобрані в календари й ілюстрациї а портрети наших послів парляментарних певно вся наша публика радо повитає. Однак для характеристики, як сильний єсть консерватизм мимо всякої поступовости, може послужити лїра і дід Вересай, котрі чейже зовсїм не заслужено товчуть ся по наших календарях та инших видавництвах як би на то, щоби наша суспільність нїколи не забувала на дїдівску торбу і не важила ся піднимати голови сьміліише. Такий дїдівский тон пробиває ся й в деяких поезиях в календари. Час би вже того раз позбути ся. Наконець треба ще й то зазначити, що не малої вартости надає сегорічному календареви „Просьвіти“ долучений до него катальоґ книгарні Тов. ім. Шевченка у Львові. — *К.*

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 10 січня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові — Пшениця 12·20 до 12·40; жито 12·20 до 12·40; овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 7·60 до 7·80; ячмінь броварний 8·40 до 9·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 10·50 до 11·50; вика 7·— до 7·40; бобик 7·— до 7·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 8·20 до 8·40; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 75·— до 85·—; конюшина біла 40·— до 50·—; конюшина шведска 75·— до 85·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеґрами.

Відень 11 січня. Є. Вел. Цїсар приймив нинї перед полуднем румуньского міністра війни Авереску на окремій авдиенциї. Завтра вечером відбуде ся в єго честь обід у Цїсаря в Шенбрунї.

Відень 11 січня. Замкненє рахунків австро-угорского Банку виказує чистий зиск в сумі 29,925.536 кор. 93 сот. Дивіденда виносить 107 кор. 40 сот.

Петербург 11 січня. В дальшім ходї процесу против ґен. Штеселя зізнало кількох сьвідків, що по смерти Кондратенка Порт Артур не був вже до оборонення.

Париж 11 січня. Тутешна поліция арештувала якогось Лемоана, котрий нїби то в цїли фабрикованя штучних диямантів вимантив 1,600.000 франків від якогось директора копальні диямантів.

Вашінґтон 11 січня. Департамент державний заявляє виразно, що розпущена в Европі вість, мов би американьский амбасадор в Токіо зажадав від Японії письменного приреченя що до обмеженя японьскої еміґрациї до Америки, єсть неправдива.

Ню-Йорк 11 січня. З Вашінґтона доносять: Вість, подана часописями, мов би то межи Японією а Америкою настала поважна ріжниця поглядів на справу еміґрациї, викликала серед урядників департаменту державного здивованє, позаяк переговори в сїй справі поступають вдоволяючо.

Ню-Йорк 11 січня. З Вашінґтона доносять, що Японія заявила готовість обмежити до якогось точно означеного числа видаванє паспортів японьским робітникам в цїли еміґрациї до Гаваї.

НАДІСЛАНЕ.

— **Ще можна получити слїдуючі річники —**

„ДОБРИХ РАД“

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	2	3	4	5	6
Кор.: 1	1·50	1·50	1·50	1	1

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	12 ч. з 7, 8 9,	10	12
Кор.: 1	1	1·50	1

Всї річники разом за 10 кор. **„Добрі Ради“** містять в собі сотки практичних рад для кождого, отже гріш верне ся в десятеро, хто лише з одної двох скористає.

Адреса: І. Данилевич, Стрілецкий Кут, Буковина.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).